

Go' aften med Turèll

Af Peter Poulsen

Dan Turèll behøver ikke nogen indgående præsentation for Politiken-læsere. Man kender hans vandringer i byen og har nydt hans kærlig-hadske udfald mod dette og hint i årenes løb.

Men jeg kunne godt forestille mig, at der er folk, der ikke ved, at Dan Turèll jo egentlig er digter – sådan en rigtig en, der skriver digte. De véd, de der små no'en, der ikke når helt ud til kanten af papiret. Ja, jeg vil endda gå så vidt som til at hævde, at Dan Turèll skriver gode digte og har skrevet ret så mange siden han i 1969 udsendte sin første digtsamling på Arenas

sikkert. Fælles for os, der er født i løbet af fyrrerne – eller for mange af os – er at vi kommer fra noget, der, nogle gange til forveksling, ligner Dan Turèlls Vangede. Det er et stykke anonym, oversat Danmarkshistorie, der er kommet til ære og værdighed i disse krønike-tider.

Dan Turèll har også en mystisk åre, orientalsk inspireret – ja, han er så mange ting, at man umuligt kan hæfte ham op med sådan et par strøg. Krimi-forfatter, for eksempel! Og journalist! Og . . .

Men noget, han er i alle egenskaber, er entertainer: en fremragende oplæser af sine egne ting, en glimrende konferencier, hvad enten han præsenterer sig selv eller andre. På en scene føler han

undergrunds Sup-Pub-forlag. Og han har været flittig. Kun én dansk forfatter kan konkurrere med ham i antal af bogtitler og det er Klaus Rifbjerg; begge har forlængst passeret de 50 bogtitler og hvem af dem, der er et par stykker foran kan jeg ikke på stående fod huske.

Dan Turèll er, hvad jeg ville kalde en glødende elsker – af sit fag. Han er prof om en hals og de, der har været redaktører og lign. for ham, vil kunne skrive under på, at han er præcisionen og omhyggeligheden selv. Letlæselige manus på klokkeslet!

Det kan måske undre lidt, for i bøgerne er det en boheme og beatnik, vi møder. Der er en flod af uredte senge, fyldte askebægre, tømte whiskyflasker, sprøjter og pilleglas, en fed strøm af saxofonmusik, rock, beat, jazz og blues.

Dan Turèlls helte er dette århundredes big city lonesome cowboys: Humphrey Bogart, Lester Young, Charlie Parker, Maigret, W. C. Fields, Raymond Chandler, Borroughs, Ginsberg, Chuck Berry, Elvis Presley – ja, jeg kunne blive ved, men vil tilføje en enkelt af de bløde mænd, han beundrer og indfølt har beskrevet i sin poesi: Anders And.

Og her er vi ved en anden side af den digter, de skal gå ind og høre i Politikens Hus. Den indførstående skildrer af 50'ernes barnheds- og ungdomstid i Vangede, you know. I Vangede-Billeder fra 75 har Dan Turèll som den første skildret sin generations helt særlige forudsætninger for at blive dem, vi blev – på godt og ondt,

sig hjemme og der er beredt publikum en oplevelse, når det den 27. og 29. februar sætter sig til rette i Sikker Hansen Salen og lytter og ser på denne sælsomme blanding af Tribini, Tagore og T. S. Eliot. Rigtig god fornøjelse.

Sådan kommer De med:

En aften med Dan Turèll
Mandag den 27. februar kl. 19.30 og onsdag den 29. februar kl. 19.30 Sikker Hansen Salen, Politiken, Rådhuspladsen 37.

Adgangskort kr. 40,-
Tilmelding tirsdag den 7. februar kl. 10-12 og 14-16.

1. Ring og bestil plads på tlf. (01) 11 24 44 kl. 10-12 og 14-16.
2. Når De telefonisk har fået en bekræftelse på Deres bestilling, sender De en check på beløbet (40,- pr. adgangskort) sammen med en adresseret, frankeret svarkuvert til: Politiken, Reklame Afd. Vestergade 24, 3. 1456 K. Mærk kuverten »Turèll«.